

מפשט. עד שפאה דבורה וניבבה את כל ישראל לדבר זה, אז נקבעו שנאיםם מתחמייהם.

ונחינו מה ששניינו, שאמר הקדוש ברוך הוא ליהושע, וכי ישראל הם אוטומים ולא נפרעו ולא התגלו ולא מקימים את בריתו, ואפתה רוזח להכנים לארץ ולהכין את שנאיםם? (חושע ה) שוב מל את בני ישראל שנית. ועוד שנפרעו ונתגלו מה הברהה הזו, לא נכנסו לארץ ולא נקבעו שנאיםם. אף פאן, בין שהתנרכו ישראל באות ה'ו, נקבעו שנאיםם מתחמיים ומתנו הברכות לעולם. זה שפהותם בפרע פרעותם בישראל בהתנדב עם ברכו ה'.

كم אחר, פתח ואמר, (שמות ז) ויהי בדרכ במלון ויפגשוהו ה' ויבקש המיתו. את מי? את משה. אמר לו הקדוש ברוך הוא, וכי אפתה הולך להוציא את ישראל ממצריים ולהכין מלך גדול ושליט, ואפתה שכח מפקת הברית, שבנק לא נמול? מיד ויבקש המיתו.

למרגע, ירד גבריאל בשלכתו של איש לשוף אותו, ונרמו לנחש אחד שורף לשוף אתו לתוכו. לא נחש? אמר לו הקדוש ברוך הוא, אתה הולך להרג את הנחש הגדול והחזק, ובנק לא נמול? מיד נרמו לנחש אחד להרג אותך, עד לנחש שורף ומלה את בנה שפורה צפורה ומלה את בנה ונצול. זה שפהותם ותקח צפורה צר. מה זה צר? אלא רפואה. ומה הרפואה? שפהותם ותקרא את ערלת בנה. שנאנצה בה רום סקdash.

كم آخر ואמר, (בראשית מה) ויאמר יוסף אל אחיו גש נא אליו ויגש ויאמר וגוי. וכי יאמר וגוי. וכי לא קריין הו גביה. אלא

וימכרו אותם ביד סיסרא, ויעזבו את יי ממש. עד דאתת דבורה וatanbat לבל ישראל במלחה דא, כדין אתכנעו שנאייהון תחותמייהו. וזהינו דתניין דאמר קדשא בריך הוא לא יהושע וכי ישראל אטימין אונן ולא אתפרעו ולא אתגלייא ולא קיימין קיימא דילוי, ואת בעי לאעלא להו לארצה ולאכנעא שנאייהון. (חושע ה) שוב מול את בני ישראל שנית. ועוד דאתפרעו ואתגלייא האי ברית לא עאלו לארצה ולא אתכנעו שנאייהון. אוף הכא כיון דatanbin ישראלי בהאי את אהתכנעו שנאייהון תחותמייהו וכברכאן אתת חזרו לעלמא הדא הוא דכתיב בפרוע פרוע בישראל בהתנדב עם ברכו יי.

كم אחרא פתח ואמר, (שמות ז) ויהי בדרכ במלון ויפגשוהו יי ויבקש המיתו למאן למשה. אמר ליה קדשא בריך הוא וכי את איזיל לאפקא ית ישראל ממצריים ולאכנעא מלכא רב ושליטה, ואתת אנשיית מנך קיימא. דברך לא אתגוז, מיד ויבקש המיתו.

האנא נחת גבריאל בשלחו בא דאסא לאוקדייה, ואתרמיין חד חייניא מתוקדא לשפא ליה בגוויה. אmai חייניא, אמר ליה קדשא בריך הוא את איזיל לקטלא חייניא רברבא ותקיפה וברך לא אתגוז. מיד אתרמיין לחדר חייניא לקטלא ליה, עד דחמת צפורה וגורת לברה ואשתזיב הדא הוא דכתיב ותקח צפורה צור. מהו צור, אלא אסוטה. ומאי אסוטה דכתיב ותקירות את ערלת בנה. דנאנץא בה רום קדשא.

كم אחרא ואמיר (בראשית מה) ויאמר יוסף אל אחיו גש נא אליו ויגש ויאמר וגוי. וכי אmai קרי ליה וקה קריין הו גביה. אלא